

РЕШЕНИЕ

№ 5339

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 17.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4194** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк]В, вх.В, ап.38 чрез адв. М. С. – САК - [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо изх.№ 02-220-6500/2155 от 18.01.2023г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите за преходна национална помощ и обвързано с производствено подпомагане за животни по реда на Наредба №3 от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания за Кампания 2021г., в частта, с която са извършени прихващания на сумите от 3577,17 лв. и 1446,46 лв.

Уведомителното писмо се оспорва с доводи за издаването му в нарушение на изискванията за форма на административния акт, тъй като същото не съдържа фактически и правни основания за прихващане /намаленията на съответните суми по всяка от посочените схеми, като се поддържа че същото е издадено при пълна липса на мотиви. Сочи се, че в акта си административния орган е посочил само размера на намаленията, без да обоснове конкретната причина за неоторизиране на сумите, като се твърди, че поясненията на съдържанието на Колона 4 от Таблица 2 / Извършени плащания/ не може да се счита за мотивиране на акта и за фактически и правни основания за издаването му. В заключение се поддържа, че оспорения акт е издаден и в нарушение на материалния закон с доводи, че жалбоподателя няма изискуеми и ликвидни задължения към ДФЗ. Сочи се, че от писмото не става ясно на какво основание са прихванати тези суми. Иска се отмяната на акт. Претендират се

разноски.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв.С., която поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по жалбата – Зам. изпълнителен директор на ДФЗ, редовно призован, не се явява и представлява. С изпратена преди съдебното заседание, писмено становище, чрез пълномощник, оспорва жалбата, моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на административния акт като правилен и законосъобразен. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В становище по жалбата, изготвено след постъпването ѝ при административния орган, съдържащо се в изпратената в съда административна преписка, ответника представя подробни доводи за процедурата по разглеждане на заявлението на жалбоподателя, начина на извършване на административни проверки, посочва вида и номера на акта за установяване на публично държавно вземане по отношение на И. Н. Ч., за което обаче се сочи, че към момента на изготвянето на становището няма данни да е било получено от жалбоподателя. Възпроизвеждаща текстово съдържанието в табличен вид в оспорения акт. Становището съдържа пояснения за предприетите от ответника действия по заявлението на жалбоподателя и за извършени административни проверки и констатациите от същите и цитиране на относими текстове от нормативни актове. В заключителната част на становището се поддържа, че в оспорения акт съдържащите се под таблиците пояснения на понятия и на съдържание на таблиците представляват правните основания за издаването на акта.

Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане във връзка с одобрени схеми за обвързано с производство подпомагане за животни и преходна национална помощ за животни с УИН 22/140521/04035 за кампания 2021г.

Във връзка с подаденото заявление, на 18.01.2023г. от Системата за електронни услуги, жалбоподателят изтеглил издаденото от ответника Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми за преходна национална помощ и обвързано с производство подпомагане за животни по реда на Наредба №3 от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схеми за директни плащания за кампания 2021г. Уведомителното писмо е издадено от заместник изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" В. К., на която със Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022г. на изпълнителният директор на ДФЗ са делегирани правомощия по Закона за подпомагане на земеделските производители(ЗПЗП), в това число да издава всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане до кандидатите за подпомагане.

В уведомителното писмо са посочени оторизираните суми по всяка от мерките и съответно „прихванатата сума и/или удържан данък общ доход“, както следва: по ПНДЖЗ за дата 09.11.2021г.– прихванатата сума в размер на 3577,17 лв.; по ДПЖСК за дата 16.12.2021г. прихванатата сума в размер на 1446,64 лв.

По делото са представени доказателства, че Уведомителното писмо е изтеглено от Системата за електронни услуги / С./ на 02.02.2023г./ л.11 от делото/. С допълнително писмо от ДВ „Земеделие“ е представен Хронологичен опис /л.34 и 35 от делото/. Други доказателства от страните извън административната преписка и посочения хронологичен опис, не са ангажирани в производството.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорения акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е изпълнителен директор на Разплащателната агенция, който организира и ръководи нейната дейност и я представлява. Съгласно чл.20а, ал.4 от ЗПЗП, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. Приетата като доказателство по делото Заповед № 03-РД/3088/22.08.2022г. установява именно подобно делегиране на правомощия от изпълнителният директор на ДФЗ.

Оспореното уведомително писмо не отговаря на изискванията за форма на административния акт, тъй като не съдържа фактически и правно основания за издаването му. За такива съдът не приема съдържащите се данни в Таблица № 2 , вкл. и съдържанието на Колона 4 „прихванатата сума и/или удържан данък общ доход“. В тази колона са посочени само общо суми в лева, а в пояснението за съдържанието на Таблица 2 за колона 4 е обяснено, че „прихванатата сума“ отразява приспаднатите от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции или недължимо оторизирани суми, за които има издаден АУПВД, или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ и/или „Удържан данък общ доход“- отразява сумата на данъка, който на основание чл.65, ал. 14 във вр. с чл.38, ал.15 от ЗДДФЛ се удържа и внася от ДФ „Земеделие“, в качеството му на администратор на съответната помощ в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода. Съгласно чл. 38, ал.15 от ЗДДФЛ, с окончателен данък се облага брутната сума на придобитите от физическите лица, нерегистрирани като земеделски стопани, облагаеми доходи, получени под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и от държавния бюджет.

С оглед на тези пояснение за съдържанието на колона 4 от Таблица№ 2 и начина на отчитане на прихващанията, не става ясно на кое от посочените основания или на кои от посочените основания и респ. в каква степен на всяко от тях, е формирано съответното намаление за конкретната схема/мярка. Изискването за мотивиране на административния акт, чрез посочване на правните и фактически основания за издаването му, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, доколкото чрез излагането на мотивите на страната стават известни съображенията, поради които административният орган е издал или е отказал да издаде искания административен акт, като наличието на мотиви дава възможност за осъществяване на контрол за законосъобразност, който съдът упражнява над оспорения акт. Съдът приема липсата на мотиви в оспорения акт за съществено нарушение на изискването за форма, което прави акта незаконосъобразен и е основание за неговата отмяна. Липсата на мотиви в оспореното уведомително писмо не се преодолява и от поясненията в писменото становище на ответника, изготвено след депозиране на жалбата срещу уведомителното писмо.

Съобразно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 АПК, указана на ответника с определението

на съда от 01.06.2023г., административният орган трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалвания административен акт, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Цитираната разпоредба ограничава съдебното установяване на материалноправните факти само до онези обстоятелства, които са обективирани като фактическото основание на оспорения административен акт. Всички останали обстоятелства, дори да са от значение за разрешаването на правния спор, не могат да се релевират в съдебния процес. Това представлява процесуална тежест, т.е. санкция, насочена към административния орган, по причина, че последният не е изпълнил своето задължение да мотивира издадения от него административен акт.

Вярно е, че мотивите на административния акт могат да се съдържат не само в самия него. Съдебната практика е утвърдила разбирането, че мотивите към административния акт или към резолюцията за отказ за издаване на административен акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган в съобщението до страните, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта". Следователно не е достатъчно в преписката да съществуват документи, които биха могли да послужат като мотиви на административния акт. Необходимо е тези документи да изхождат от органа, издал акта, и да са част от преписката, т.е. да са съставени преди издаването на административния акт или най-късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо. Писменото становище на ответника без посочена дата на издаване изготвено във връзка с подадената жалба срещу Уведомителното писмо до съда, не може да се приеме като документ, съдържащ мотивите за издаване на оспорения акт, доколкото същото съдържа разширено /допълнено пояснение на съдържанието на колоните в Таблица № 2 от уведомителното писмо и отново в табличен вид вида и размера на прихванатите суми подробна /л.13 от делото/. Следва да се има предвид, че това становище не е било изпратено на жалбоподателя и същият не е бил запознат със съдържането му, т.е. изложените в него допълнителни съображения не са били известни на адресата на административния акт.

Съдебната практика приема също, че мотивите на административния акт могат да се попълнят и посредством документите, към които актът изрично препраща. Подобно препращане (позоваване), чрез което да се допълни гореописаната непълнота във фактическото основание на административния акт, в случая не е налице.

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на [чл. 146, т. 2 АПК](#). Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал.1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно заявените разноски за държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение, последните от които съдът не определя като несъразмерни, поради което ги присъжда в пълния им заявен размер от 1000 лв.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2, АПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Уведомително писмо изх.№ 02-220-6500/2155 от 18.01.2023г. на зам. изпълнителен директор на ДФЗ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите за преходна национална помощ и обвързано с производствено подпомагане за животни по реда на Наредба №3 от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания за Кампания 2021г., в частта, с която са извършени прихващания на сумите от 3577,17 лева и 1446,46 лева.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне, съгласно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: